

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg skal ikke undlade at sige, at denne specielle politik bl.a. er båret frem af de radikale, og også socialdemokraterne har været inde på tankegangen om ensartede ydelser til unge. Det kan godt være, at socialdemokraterne nu bliver lidt forskrækkede over, hvad der egentlig ligger i den tankegang. Jeg håber, de går imod disse nedsættelser af A-kasestaksterne for de ganske unge mennesker. Og jeg håber inderligt, at de radikale vil holde fast i det, som de tidligere har sagt i den forbindelse, nemlig at man bliver nødt til at udregne på livsløn, før man kaster sig ud i på specielle måder at beregne det, en ung skal have, hvad enten vedkommende er i arbejde, i uddannelse eller arbejdsløs.

Til sidst skal jeg sige noget om gruppen de unge kvinder, som der jo er flest af blandt de unge arbejdsløse. Kan vi se frem til nogle tiltag i denne redegørelse, der vil hjælpe? Nej, det mener jeg ikke vi kan. I redegørelsen er dette problem nævnt som et vejlederproblem, hvilket vi ikke er uenige i har sin betydning, og så er det nævnt i forbindelse med nogle nye sundhedsuddannelser, nemlig de kortvarige. Men det er jo ikke nok, så der må og skal ekstraordinære tiltag til, såfremt de ikke skal blive sociale tabere alle sammen, for vi ved jo, at mange af de unge piger opgiver kampen om arbejdspladserne og uddannelsespladserne, og det er ikke mindst de unge piger, som sidder alene med et barn.

SF har tidligere stillet forslag om, hvordan disse kunne hjælpes, og det forslag blev såmænd kvalt i velvilje, men det skal nu ikke få os til ikke at tage det op i forbindelse med, at vi skal drøfte denne redegørelse og andre tiltag videre.

SF har også stillet forslag om, at vi nu må ind i alvorlige overvejelser over, hvordan man kvoterer, for kvinderne har ret til at være på arbejdsmarkedet på lige fod med mændene, og kan vi ikke finde ud af at dele arbejdet ordentligt mellem os, må vi begynde at kvotere. Vi må sætte nogle mål op og sige: nu kvoterer vi efter det, og så finder vi nogle veje til, hvordan vi skal gøre det. Det arbejder vi med, bl.a. har vi nu stillet forslag om en kvotering på vejlederpladser og på EFG-pladser, og vi vil arbejde videre med det, sådan at vi også får det på arbejdspladser. Vi er nødt til det, så længe vi ikke kan få løst arbejdsløshedsproblemet på den måde, som

vi mener det skal løses på, nemlig ved at nedsætte arbejdstiden.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Man kan jo bladre og se, om ikke der skulle være et eller andet, man kunne sige lidt positivt om, men jeg synes, det ser meget tyndt ud. Jeg skal dog sige, at jeg er glad for den målsætning, man har stillet op: at alle unge skal have en ungdomsuddannelse. Jeg ved ikke, hvor højt hurraråbet skal lyde, for vi har jo egentlig et beslutningsforslag om ungdomsuddannelserne, som venstre for øvrigt også stemte for, og hvori det princip allerede dengang knæsattes, at alle unge skal have en ungdomsuddannelse.

Men en anden målsætning, at alle unge skal kunne få et arbejde, og – ikke at forglemme fra venstres side – at arbejdsgiverne skal kunne få arbejdskraft, er sådan set heller ikke en dårlig målsætning, hvis den kan overholdes. Men hvis vi skal tilgodese begge dele, bliver vi nødt til at fordele arbejdet og sætte arbejdstiden ned, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på.

Men hvad enten vi får fordelt arbejdet, eller arbejdsløsheden kommer til at stige uhammet, bliver vi alligevel sat over for et samfund, der på grund af en teknologisk udvikling kræver mindre og mindre arbejdskraft, og som bliver mere og mere indviklet og uoverskueligt. Dertil kommer så, at samfundsudviklingen kommer til at gå hurtigere og hurtigere, og på grund af et samfund med mindre lønarbejde, på grund af den teknologiske udvikling og på grund af den hurtige samfundsudvikling bliver vi nødt til at se på uddannelsessystemet og især ungdomsuddannelserne på en anden måde.

Den teknologiske udvikling kunne selvfølgelig give anledning til, som fru Karen Højte Jensen var inde på, en mere målrettet, mere faglig undervisning, så man kunne komme til at beherske det nye isenkram. Men den kunne også føre til en mere bred og generel uddannelse, så man kunne se de sammenhænge, som teknologi indgår i, og det synes jeg måske er nok så vigtigt.

Også den hurtige samfundsudvikling betyder, at uddannelserne må være bredere og mere generelle. Vi må lære de unge at søge ny viden, og vi må lære at give dem nogle redskaber til det.